VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 80v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

diligo et qui mane uigilat ad me
inuenient me. Mecũ sũt diuitie
et glia. opes sũpme ⁊ iustitia. Meli
or est fructus meus auro ⁊ lapide pcio
so. ⁊ genimina mea argento electo.
In uiis iustitie ambulo. ĩ medio
semitarũ iudicii. ut ditẽ diligẗes
me. ⁊ thezauros eorũ repleam.
Dominus possedit me initio uiarũ
suarũ. antequã quicquã faceret
a principio. Ab eterno ordinata sum
⁊ ex antiquis. antequã terra fieret.
Nec dũ erãt abyssi ⁊ ego concepta eram.
Necdũ fontes erupãt aquarũ. necdũ
montes graui mole consistebant. Ante
colles ego parturiebar. Adhuc terã
nõ fecerat ⁊ fluuia. ⁊ cardines orbis
terre. Quando pparabat celos aderã.
Quando certa lege ⁊ gyro uallabat
abyssos. quando etherea firmabat
sursũ. ⁊ librabat fontes aquarũ. qũ
circũdabat mari terminũ suũ. et
legem ponebat aquis. ne transirẗ
fines suos. qũ appendebat fundamẽ
ta terre. cũ eo erã cuncta componẽs.
⁊ delectabar per singulos dies. ludẽs
coram eo omni tempore. ludens in orbe
terrarũ. ⁊ deliciae mee eẽ cũ filiis ho
minũ. Nũc ergo filii audite me.
Beati qui custodiũt uias meas.
Audite disciplinã et estote sapiẽ
tes. ⁊ nolite abicere eam. Beatus
hõ qui audit me. qui uigilat ad
fores meas cotidie. ⁊ obseruat ad
postes hostii mei. Qui me inuene
rit inueniet uitam. et hauriet sa
lutẽ a dno. qui aũt ĩ me peccauerit
ledet animam suã. Omẽes qui me
oderũt diligũt mortem. Viij.
Sapiencia edificauit sibi domũ.
excidit columnas septẽ. immolauit
uictimas suas. miscuit uinũ. et
apposuit mensam suã. misit ancillas
suas ut uocarent ad arcẗ ⁊ ad me
nia ciuitatis. siquis est parwlus ue
niat ad me. ⁊ insipientibus locuta
est. Venite comedite panẽ meũ.
et bibite uinũ qd miscui uob. Relin
quite infantiam et uiuite. ⁊ ambl
ate per uias prudencie. Qui erudit
derisorem ipse sibi facit iniuriam. et
qui arguit impiũ gerat maculam
sibi. Noli arguere derisorẽ. ne oderit
te. argue sapientẽ et diliget te. Da
sapienti occasionẽ ⁊ addetur ei sapia.
Doce iustũ ⁊ festinabit accipere.
Principiũ sapie timor domini. et
scia sanctorũ prudencia. Per me enĩ
multiplicabuntur dies tui. ⁊ adden
tur tibi anni uite. Si sapies filis.
tibimetipsi eris. si aũt illusor. solus
portabis malũ. Mulier stulta ⁊ cla
mosa plena ore illecebris. ⁊ nichil omĩ
no sciens. sedit in foribus domũ sue su
per sellã in excelso urbis loco. ut uo
carẗ transeuntes uiam et pgentes
itinere suo. Qui est parwlus declĩ
net ad me. Et uecordi locuta est. Aq
furtiue dulcores sũt ⁊ panis abscõ
ditus suauior. Et ignorauit qd gy
gantes ibi sint. ⁊ in profundis infer
ni uiue et. x. Filii sapies letificat
patrem. filius uero stultus mestitia est matris
sue. Non pdest thezauri impietatis.
iustitia uero liberabit a morte. Non
affliget dns fame animã iusti. ⁊ in
sidias impiorũ subuertet. Egestatẽ op
erata est manus remissa. manus aũt fore
um diligens ppat. Qui congregat in
messe filius sapiens est. qui aũt stertit
estate filius confusionis. Benedictio do
mini sup caput iusti. os aũt impiorũ
operit iniquitatẽ. Memoria iusti cũ
laudibus. ⁊ nomen impiorũ putrescet.
Sapies corde pcepta suscipiet. stult
cedit labius. Qui ambulat simplici
ter ambulat confidenter. qui aũt depra
uat uias suas manifestabitur. Qui
annuit oculo dabit dolorẽ. stultus la
bius uerberabitur. Vena uite os iusti.
⁊ os impiorũ operit iniquitatẽ. Odium
suscitat rixas. ⁊ uniuersa delicta ope
rit karitas. In labiis sapientis in
uenitur sapiencia. ⁊ uirga in dorso